

ELS BOSCOS DE L'EUROPA ORIENTAL I TURQUIA

Robert Mavsar¹

RESUM

Es fa una radiografia de la situació forestal dels països mediterranis de l'Europa Oriental (Grècia, Albània, Croàcia i Eslovènia) i Turquia. Per a fer-ho, en primer lloc, s'exposen dades geogràfiques generals sobre cada país: topografia, relleu, geologia, sòls i clima; i, en segon lloc, se n'expliquen les dades forestals principals: superfície forestal, tipus de bosc i espècies principals, existències, estructura de la propietat, tipus de silvicultura, sistemes d'explotació, funcions, reptes i productes obtinguts.

RESUMEN

Se realiza una radiografía de la situación forestal de los países mediterráneos de Europa Oriental (Grecia, Albania, Croacia y Eslovenia) y Turquía. Para ello, en primer lugar, se exponen datos geográficos generales sobre el país: topografía, relieve, geología, suelos y clima; y, en segundo lugar, se pasa a explicar los principales datos forestales: superficie forestal, tipos de bosque y especies principales, existencias, estructura de la propiedad, tipo de silvicultura, sistemas de explotación, funciones, retos y productos obtenidos.

1. Enginyer forestal. Màster en economia. European Forest Institute - Mediterranean Regional Office (EFIMED). A/e: robert.mavsar@efi.int.

TURQUIA

FONT: <http://www.webcarta.net>.

1) DADES GENERALS

Superfície total: 783.562 km²

Percentatge de superfície forestal:
27 %

Població (2009): 76,8 M d'habitants

Topografia/relleu

Es tracta d'un país majoritàriament muntanyós, amb una estreta planura costanera i un elevat altiplà central (Anatòlia). L'altiplà central s'estén des d'una altura de 500 m a la part oest fins als 2.000 m a l'est del país.

Clima

— A la costa oest i al sud predomina el clima subtropical mediterrani, amb hiverns curts, suaus i humits i amb estius llargs, secs i calorosos; la temperatura mitjana es troba entre els 13 °C i els 16 °C i les precipitacions mitjanes, entre els 560 mm i els 860 mm.

— El clima a la part central (interior) és àrid i semiàrid, amb hiverns llargs i severs (a les zones més elevades les ne-

vades són freqüents i abundants); la temperatura mitjana es troba entre els 9 °C i els 11 °C i les precipitacions mitjanes, entre els 400 mm i els 600 mm.

2) DADES FORESTALS

Tipus de bosc

La major part de Turquia es reparteix en ecosistemes de bosc temperat de caducifolis al nord i a l'est, i de bosc mediterrani al sud i a l'oest; però també hi són presents altres biomes: el bosc temperat de coníferes a les muntanyes del nord i les praderes en algunes zones del centre, de l'est i del sud-est. Hi ha diversos tipus de boscos naturals potencials:

- bosc temperat de caducifolis;
- bosc de caducifolis del Pont Euxí i la Còlquida a la costa del Mar Negre;
- bosc mixt balcànic a gran part de la Turquia europea;
- bosc mixt del Caucas al nord-est del país;
- bosc caducifoli de l'Anatòlia central al centre;
- bosc caducifoli de l'Anatòlia oriental al centre-est;
- bosc estepari dels monts Zagros al sud-est;
- bosc temperat de coníferes;
- bosc de l'Anatòlia septentrional a les muntanyes del nord.

Espècies principals

- *Quercus* spp. (5,7 Mha)
- *Pinus brutia* (3,7 Mha)
- *Pinus nigra* (2,5 Mha)
- *Juniperus* spp. (1,1 Mha)

Existències/creixement i producció

- 1.400.437.000 m³ ae²
- 5.679.400 m³ ae/any

Propietat

- 99,9 % de boscos de l'Estat
- 0,1 % de bosc i altre terreny forestal de propietat privada

Tipus de silvicultura

Molts dels boscos estan sobreexplotats i degradats, amb un increment anual mitjà de 1,5 m³/ha. És per això que, durant el període de 1973-1999, el ministeri forestal va rebaixar el ritme de tala anual en un 25 %, per tal de millorar les condicions del bosc.

Els boscos de les zones costaneres tenen una producció més alta i estan dedicats a la producció de fusta (també hi ha plantacions per a la producció de pasta de paper, amb uns increments anuals de fins a 20 m³/ha). A la part central del país, els boscos de roure tenen un increment anual d'uns 2 m³/ha. De mitjana, anualment es produeixen prop de 7,6 m³/ha de fusta i 8 m³/ha de llenya.

Per a tots els boscos s'elaboren plans de gestió que són renovats cada deu anys.

Sistema d'explotació

Els boscos de l'Estat, els gestiona el servei forestal. Estan dividits entre empreses públiques forestals cadascuna de

les quals gestiona al voltant de 83.000 ha i disposa d'uns dos-cents empleats.

Funcions

El 80 % de la superfície forestal està feta de boscos productius, un 16 % està considerat àrea productiva (incloïes les àrees per al lleure i la protecció) i la resta (4 %) són parcs nacionals que tenen com a funció la conservació de la biodiversitat.

Reptes

— Reconèixer la importància dels boscos i el seu paper en l'economia nacional (incloure els valors de productes sense mercat).

— Incrementar la quantitat de fons disponibles per a inversions en el sector forestal.

— Desenvolupar estratègies i polítiques basades en una gestió sostenible que permetin millorar l'eficiència de l'ús dels recursos forestals.

Productes

Producte	Quantitat	Valor (en € de 2001)
Fusta (m ³)	10.316.000	421.979.000
Llenya (m ³)	23.620.000	53.141.000
Plantes aromàtiques (t)	6.038	12.840.000
Pinyons (t)	541	6.957.000
Pastura (t de farratge)	2.300.000	218.250.000

2. ae: amb escorça.

GRÈCIA

FONT: <http://www.webcarta.net>.

1) DADES GENERALS

Superfície total: 131.957 km²

Percentatge de superfície forestal:
51 %

Població (2009): 10,7 M d'habitants

Topografia/relleu

Grècia és un país majoritàriament muntanyós i compta amb diverses cadenes, entre les quals hi ha els Alps Dinàrics a l'oest (que, per mitjà d'illes, canvien de direcció cap al sud-est, a la zona sud del Peloponès), la serralada Ròdope i la cadena de l'Olimp, entre d'altres. Grècia és el país d'Europa amb més cims muntanyosos. L'altitud més gran s'assoleix a la cadena de l'Olimp, al pic de Míticas, de 2.919 msnm, altitud que el converteix en el quart d'Europa en prominència (altura real des de la base fins al cim), superat només pel Mont Blanc, el pic Mulhacén i l'Etna. La seva alçària de prominència és de 2.919 m, que coincideix amb la seva alçària sobre el nivell del mar, ja que la seva base es troba a 0 msnm.

Geologia/sòls

Quant al substrat geològic, podem diferenciar-ne dos blocs. El primer es troba al nord-est i està format per roques metamòrfiques, antigues i rígides, fracturades per l'orogènia alpina; és en aquest bloc on es troba el massís de Ròdope, a la regió de Tràcia i Macedònia. Aquest conjunt metamòrfic queda completat amb algunes illes al sud. La resta del país és un conjunt plegat, majoritàriament de pedra calcària. És el responsable de les nombroses cales de la costa hel·lènica, així com de l'abundància de penya-segats a bona part del litoral.

Clima

El clima de Grècia es divideix en tres tipus:

- el clima mediterrani, que té hiverns humits i temperats, així com estius calorosos i secs. La temperatura rarament arriba als extrems, encara que a l'hivern ocasionalment es produeixen nevades a Atenes, Creta o les Cíclades;
- el clima alpí es troba principalment a l'oest: Tessàlia, Grècia central, Epir, Macedònia occidental i parts del Peloponès com Acaia, Arcàdia i parts de Lacònia, on té influència el rang alpí;
- el clima temperat és present a la Macedònia oriental, la Macedònia central i Tràcia, en llocs com Hebros o Xanthi. Aquest clima té hiverns freds i humits.

2) DADES FORESTALS

Tipus de bosc

Hi són presents quatre tipus de bosc:

— vegetació natural mediterrània de les cotes baixes: a les planures costaneres (elevació entre 0 m i 300 m) trobem típics boscos de *Ceratonia siliqua*, *Pistacia lentiscus* i *Olea oleaster*;

— matollars termòfils d'oliveres i pistatxers i boscos escleròfils de sureres: a les zones semimuntanyoses (elevacions d'entre 300 m i 600 m) hi ha zones arbustives (*Quercion ilicis*), que són resultat de dècades de pasturatge de cabres. A més, en aquestes zones trobem boscos de roure (*Quercus ilex* i *Quercus coccifera*);

— boscos de roures i boscos de pins: a les zones muntanyoses (entre 600 m i 1.200 m) s'hi estenen boscos de *Pinus halepensis*, *Pinus brutia* i roures (*Quercus frainetto*, *Quercus pubescens* i *Quercus cerris*);

— boscos de cedre, pi negre i faig: en terrenys encara més elevats (entre 1.200 m i 2.000 m) és on es troben els boscos de pi (*Pinus nigra*, *Pinus sylvestris* i *Pinus heldreichii*), avets (*Abies borisii-regis*, *Picea excelsa*) i faigs (*Fagus sylvatica* i *Fagus moesiaca*).

Existències/creixement i producció

- 177.000.000 m³ ae
- 15.195.000 m³ ae/any

Propietat

- 74,1 % de boscos públics
- 10,4 % de boscos eclesiàstics (p. ex. propietat de monestirs o organitzacions benèfiques)
- 9 % de boscos comunals
- 6,5 % de boscos de propietat privada

La llei prohibeix la fragmentació de la propietat, de manera que el 99 % dels

boscos públics tenen una mida superior a 100 ha, i només el 3,2 % dels boscos privats tenen una mida d'entre 2 i 50 ha, mentre que la majoria dels boscos privats superen les 1.500 ha.

Tipus de silvicultura

Més de la meitat dels boscos (51 %) és gestionada per a la producció de fusta.

Sistema d'explotació

Els boscos públics són gestionats pel servei forestal.

Funcions

Segons la Unió Internacional per a la Conservació de la Natura (UICN), un 1,03 % dels boscos està considerat parc natural, mentre que un 17,8 % està protegit o té una funció estètica.

L'Inventari Forestal Nacional (1992) revela que el 5,2 % dels boscos tenen una funció turística o recreativa, el 14,4 % s'utilitza per a la caça, el 28,8 %, per a la producció de llenya i pastura i el 51,8 %, per a la producció de fusta.

Productes

Producte	Quantitat	Valor (en € de 2001)
Fusta (m ³)	700.000	54.600.000
Llenya (m ³)	1.580.000	33.180.000
Mel (t)	10.000	45.000.000
Resina (t)	5.830	991.000
Pastura (M d'unitats de farratge)	1.749	227.400.000
Caça (permisos)	272.000	26.656.000

ALBÀNIA

FONT: <http://www.webcarta.net>.

1) DADES GENERALS

Superfície total: 28.748 km²

Percentatge de superfície forestal:
38 %

Població (2009): 3,6 M d'habitants

Topografia/relleu:

Albània és un país muntanyós, amb altituds generals superiors als 700 m. Només una setena part de la seva superfície es troba per sota d'aquestes altituds, part que es concentra, principalment, a la planura litoral.

La zona mediterrània dels pujols està situada a l'est de les planures costaneres. Els pujols assoleixen unes altituds d'entre 300 i 500 m.

La zona mediterrània de muntanyes mitjanes està situada al sud del país (alçàries de fins a 800 m).

La zona muntanyosa s'estén al nord del país, on els pics més alts (Alps Albanesos) s'eleven fins a 2.000 m.

Geologia/sòls

Albània està assentada sobre roques del Secundari i el Terciari plegades en l'orogènia alpina.

Clima

— Tant a la costa com als pujols costaners (oest), el clima és mediterrani, amb precipitacions d'entre 900 mm i 1.400 mm (al nord es poden assolir els 2.000 mm) i temperatures mitjanes d'entre 24 °C (juliol) i 9 °C (gener).

— A l'est i a l'interior del país el clima és continental, amb precipitacions abundants (fins a 2.500 mm) i temperatures mitjanes d'entre -1 °C (gener) i 24 °C (juliol).

2) DADES FORESTALS

Tipus de bosc

Hi ha cinc tipus de boscos naturals potencials:

— matollars mediterranis: els trobem a la zona muntanyosa del sud. Les espècies principals són les alzines (p. ex. *Quercus ilex*, *Quercus coccifera*) i altres arbusts mediterranis (p. ex. *Arbutus unedo*, *Myrtus communis*);

— boscos de roures: estan situats a les zones per damunt dels matollars. Aquests boscos estan compostos de diverses espècies de *Quercus* o són boscos mixtos de *Quercus*, carpí, pi negre,

castanyer, freixe, auró i til·ler. En total, a Albània hi ha dotze espècies de *Quercus* distribuïdes per tot el territori del país;

— boscos de faig: el faig (*Fagus sylvatica*) és l'espècie més comuna als boscos albanesos. Al nord del país, els boscos de faig són presents a altituds d'entre 800 m i 1.600 m, a la part central entre els 1.000 m i els 1.800 m i al sud-est del país entre els 1.200 m i els 1.900 m;

— boscos d'abet (*Abies alba*): substitueixen els boscos de faig al sud del país (en poques zones) i són presents a altituds d'entre 1.000 m i 1.700 m;

— boscos de pins muntanyosos: aquests boscos es troben per damunt dels boscos de faig i d'abet, als llocs amb condicions climàtiques adverses i sòls pobres. Al nord del país els trobem en altituds d'entre 1.600 m i 2.100 m, mentre que al sud se situen entre els 1.700 m i els 2.300 m. Les espècies principals són el *Pinus leucodermis*, el *Pinus peuce* i el *Pinus heldreichii*.

Espècies principals

- *Fagus sylvatica*
- *Quercus* spp.
- *Pinus nigra*

Existències/creixement i producció

- 74.437.100 m³ ae
- -272.000 m³ ae/any (2000-2005)

Propietat

- 98,3 % de boscos de propietat pública
- 1,7 % de boscos de propietat privada

De mitjana, la mida dels boscos de propietat privada és de prop de 20 ha.

Tipus de silvicultura

Els boscos estan destinats principalment a la producció de fusta, llenya i productes tradicionals.

Sistema d'explotació

Durant el període de la transició, el nivell de maneig dels boscos ha disminuït molt, cosa que ha provocat importants degradacions en els boscos, així com una sobreexplotació.

Funcions

La funció principal és la producció de fusta i llenya (85 %), mentre que un 15 % té una funció protectora.

Reptes

— Establir un nivell sostenible d'explotació dels boscos (tant en la tala com en el pasturatge).

— Incrementar les inversions en el sector forestal.

Productes

Producte	Quantitat	Valor (en € de 2001)
Fusta (m ³)	60.000	2.700.000
Llenya (m ³)	200.000	3.000.000
Plantes medicinals (t)	20.000	360.000
Pastura (M d'unitats de farratge)	180	18.000.000
Caça (permisos)	10.550	320.000

CROÀCIA

FONT: <http://www.webcarta.net>.

1) DADES GENERALS

Superfície total: 56.594 km²

Percentatge de superfície forestal:
44 %

Població (2009): 4,5 M d'habitants

Topografia/relleu

Croàcia és un país muntanyós, travessat d'est a oest pels Alps Dinàrics, on es troba la màxima cota del país, el mont Troglav, de 1.913 m. Al nord, entra en contacte amb la planura de Pannònia, mentre que a l'est arriba fins a la península d'Ístria, i la seva costa és la costa de Dalmàcia.

Geologia/sòls

L'altiplà del Carst es desenvolupa rere les cadenes costaneres. Es tracta d'un enorme massís de pedra calcària, paradigmàtic del relleu càrstic. El relleu càrstic és dominant a la regió.

A l'est es desenvolupa la planura d'Eslavònia, que és part de la planura de Pannònia i està recoberta de dipòsits al·luvials, procedents dels rius més importants de la regió.

Clima

Croàcia es debat entre dos climes, el clima continental humit del nord, a Eslavònia, i el clima mediterrani de la resta del país. Els principals centres d'acció són el front polar, que porta masses d'aire polar marítim, sobretot procedents del Mediterrani, l'anticicló de les Açores, que fa sentir la seva influència a l'estiu, especialment a la costa, i l'anticicló siberià, que arriba a aquestes regions en la seva màxima extensió d'hivern, especialment a Eslavònia. Així doncs, els estius són càlids i secs a les costes, i frescs i plujosos a l'interior, mentre que els hiverns són temperats i humits a la costa i freds i secs a l'interior. Les pluges són moderades, al voltant dels 650 mm anuals. A les muntanyes, les temperatures baixen ràpidament i les precipitacions augmenten fins als 1.500 mm, per la qual cosa les muntanyes estan cobertes de neu bona part de l'any malgrat la seva moderada altitud.

2) DADES FORESTALS

Tipus de bosc

La vegetació de Croàcia està diferenciada de la mateixa manera que el clima.

Al nord trobem un bosc mixt de coníferes i caducifolis, mentre que al sud,

des de la península d'Ístria i al llarg de tota la costa dàlmata, s'hi desenvolupa un bosc mediterrani.

Es distingeix el bosc mixt de Pannònia, al nord, i el bosc mixt dels Alps Dinàrics. Als boscos mixtos de Pannònia predominen els roures (*Quercus robur* i *Quercus petraea*), que es troben acompanyats d'àlbers, freixes, salzes o verns a les zones menys elevades, mentre que a les zones dels pujols es barregen amb carpins, castanyers o carpins negres.

A les zones dels Alps Dinàrics predominen diferents tipus de bosc de faig (*Fagus sylvatica*), i en zones més elevades, boscos d'abet i d'abet roig.

A la zona mediterrània es distingeixen tres subtipus de bosc mediterrani. A la zona mediterrània costanera trobem boscos d'alzina (*Quercus ilex*), boscos de roure martinenc (*Quercus pubescens*) amb carpí negre (*Ostrya carpinifolia*) i boscos de pi blanc (*Pinus halepensis*) amb ginebre (*Juniperus* spp.) o alzines.

A la zona mediterrània muntanyosa es troben boscos de pi negre (*Pinus nigra*) amb alzines i carpí negre i boscos de carpí negre i roure martinenc.

Espècies principals

- *Fagus sylvatica*
- *Quercus robur*
- *Abies alba*

Existències/creixement i producció

- 352.000.000 m³ ae
- 2.800.000 m³ ae/any

Propietat

- 18,7 % de bosc i altre terreny forestal de propietat privada
- 81,3 % de boscos de l'Estat

Els boscos privats són majoritàriament propietats privades d'unes 2 ha.

Tipus de silvicultura

Els boscos del nord (roure, avet, avet roig i faig) són gestionats principalment per a la producció de fusta, mentre que els boscos de la zona mediterrània s'utilitzen per a la producció de llenya i tenen més importància pel que fa a la protecció de sòls.

Sistema d'explotació

Tots els boscos de l'Estat estan gestionats per l'empresa pública Hrvatske šume. Però l'execució de la gestió està repartida entre aquesta empresa pública i altres empreses privades (subcontractes).

A excepció de les propietats de la regió muntanyosa de l'oest (Gorski Kotar), la majoria de boscos privats estan degradats. Les raons són: *a*) la fragmentació (mida de propietat 0,56 ha), *b*) la sobreexplotació i *c*) les incerteses dels propietaris privats.

Funcions

Protecció contra l'erosió (55 % dels boscos), biodiversitat, lleure i turisme (4 %).

Reptes

— Millorar la gestió dels boscos privats

— Millorar la situació dels boscos de roure a la part de la planura de Pan-nònia

Productes

Producte	Quantitat	Valor (en € de 2001)
Fusta (m ³)	2.300.000	188.260.000
Llenya (m ³)	2.400.000	31.500.000
Bolets (t)	1.000	360.000
Fruits (castanyes, nabius, etc.)	—	2.000.000
Caça (permisos)	47.000	10.105.000

ESLOVÈNIA

FONT: <http://www.webcarta.net>.

1) DADES GENERALS

Superfície total: 20.273 km²

Percentatge de superfície forestal:
65 %

Població (2009): 2,0 M d'habitants

Topografia/relleu

Eslovènia és un país muntanyós, parcialment vorejat pels Alps. En el seu territori es troba part de la serralada dels Karawanken; els Alps Julians, a l'oest, on hi ha el cim més alt del país, el Triglav, a 2.864 m d'altitud; i els Alps Eslovens, al sud, on es troba la depressió de Ljubljana. Al centre del país trobem els altiplans Notranjsko i Dolenjsko. La part oriental és més baixa i està composta de les capes sedimentàries dels rius que desemboquen al Danubi: el Sava i el Drava, que són els rius principals d'Eslovènia. El país s'obre al mar al golf de Trieste, al mar Adriàtic, en una petita franja de la península d'Ístria.

Geologia/sòls

El conjunt és calcari, per la qual cosa predominen les formes càrstiques, si bé al massís de Pohorje afloren les roques granítiques subjacents a la sedimentació calcària. A la major part de les serres del país encara hi ha restes de les formacions glacials que estigueren presents en aquesta regió fins fa poc temps. Són típiques les valls en forma de U i els petits llacs glacials, com el llac Bled.

Clima

El clima eslovè és molt complet a causa del caràcter muntanyós del seu relleu. Bàsicament, té un clima continental humit, amb alguns trets mediterranis que esdevenen un decidit clima mediterrani a la península d'Ístria, però molt modificat per les diferències d'altitud, per la qual cosa en moltes regions no es produeixen els tres mesos d'aridesa. Els hiverns són rigorosos i els estius càlids, amb mitjanes de 2,5 °C al gener i 19 °C al juliol. Les precipitacions són abundants (mínim de 700 mm a la part del nord-oest, i màxim de 3.500 mm a les parts muntanyoses), especialment a l'estiu. Un dels factors fonamentals del clima eslovè és el fet que es troba a sotavent dels vents dominants a l'oest. Els centres d'acció principals són el front polar, l'anticicló de les Açores i l'anticicló siberià, que arriba fins aquí en la seva màxima extensió d'hivern.

2) DADES FORESTALS

Tipus de bosc

Eslovènia està dividida en set regions ecològiques. Al sud-oest (zona submediterrània) trobem boscos de pi negre (*Pinus nigra*) que van ser plantats a principis del segle xx, boscos de carpí (*Carpinus betulus*), faig, roures (*Quercus petraea*, *Quercus pubescens*) i carpí negre o òstria (*Ostrya carpinifolia*).

Més a l'interior (encara al sud-oest) es troben boscos dinàmics de faig (elevacions d'entre 600 m i 900 m), i de faig (*Fagus sylvatica*), avet (*Abies alba*) i avet roig (*Picea abies*) a les parts més elevades (700-1.200 m).

A la zona predinàmica, situada a l'interior i a l'est del país, s'hi estenen diferents tipus de boscos de faig, en algunes parts barrejat amb carpí, avet roig (plantat) o avet.

A la zona alpina, al nord-oest del país, també hi trobem boscos de faig (entre 900 m i 1.500 m) i boscos d'avet roig (de plantació i naturals). En terrenys més elevats, i fins a 1.700 m, s'entra a la zona de pins de muntanya (*Pinus mugo*).

A la part central (regió prealpina) trobem boscos de faig i roures, i a les parts més degradades, pi roig (*Pinus sylvestris*). També en aquesta regió, part dels boscos naturals foren reemplaçats per avet roig en el passat.

A la regió de Pohorje (nord), la part més baixa és ocupada per boscos de faig, castanyer i roure; a les altituds

d'entre 400 m i 1.000 m s'estenen boscos d'avet roig i a les zones més elevades (entre 900 m i 1.400 m) trobem faig i avet roig (plantacions velles).

Finalment, al nord-est (regió prepannònica), a les planures predominen boscos de carpí i roures (*Quercus robur*), mentre que als pujols hi ha boscos de carpí i de faig. A les zones amb sòls més pobres trobem boscos de pi roig.

Espècies principals

- *Fagus sylvatica*
- *Picea abies*
- *Abies alba*

Existències/creixement i producció

- 357.210.000 m³ ae
- 4.532.000 m³ ae/any

Propietat

- 75,5 % de bosc i altre terreny forestal de propietat privada
- 24,5 % de boscos de l'Estat

La propietat privada està molt fragmentada. El 30 % de les propietats fan menys de 3 ha, i la mida mitjana és de prop de 2,3 ha (només boscos privats).

Tipus de silvicultura

Des dels anys cinquanta del segle xx, les aclarides estan prohibides i s'aplica un sistema de gestió proper a la natura (*close to nature*). És un sistema de gestió que potencia la regeneració natural i l'aprofitament sostenible de baixa intensitat. Per a tots els boscos hi

ha plans de gestió elaborats en diferents àmbits (estratègic, tàctic i operatiu) que són renovats cada deu anys.

Sistema d'exploració

La major part dels boscos es troba en terrenys muntanyosos on l'explotació és costosa i difícil. La infraestructura està ben desenvolupada (al voltant de 10.000 km de carreteres forestals).

Funcions

Producció de fusta (55,6 %), protecció contra l'erosió (15 %), protecció d'hàbitats (5,6 %), hidrològica (2,7 %), clima (2,1 %), lleure i turisme (4,1 %) i estètica (2,6 %).

Reptes

- Millorar l'explotació dels boscos
- Millorar l'estructura de la propietat (disminuir la fragmentació)
- Millorar la participació i la col·laboració dels propietaris forestals

Productes

Producte	Quantitat	Valor (en € de 2001)
Fusta (m ³)	1.603.000	88.607.000
Llenya (m ³)	539.000	12.050.000
Mel (t)	1.980	5.771.000
Fruits (castanyes, nabius, etc.)	2.100	5.382.000
Caça (permisos)	13.200	5.733.000